

Ninge desfrânat

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ninge cu desfrâul primelor iubiri
Ce-au trecut prin carne ca metalu'-ncins,
Ninge peste suflet, peste amintiri
Cu dorințe albe, parcă dinadins,

Dorul tău alergă-n mine răscolind
Pasiuni extreme ca un foc mocnit,
Ninge cu dulceața primului colind
Și mi-e dor de tine, omul meu iubit!

Pe la mine-i iarnă ca-ntr-un basm păgân
Ninge, viscolește, drumuri nu mai sunt,
Uneori mi-e teamă că o să rămân
Ninsă de uitare pe un alt pământ.

- Ninge-apocaliptic, parcă-ar fi dezmăț,
Stele de zăpadă-ți tremură pe sâni,
Le urmez nostalgic, poate-am să învăț
Pe de rost iubirea. Cât aș vrea s-amâni

Dimineața rece ce ne va-mbrăca
În veșminte albe. Ninge ca la pol,
Fă-mi un loc, iubito, în odaia ta,
Dă-mi să gust zăpada trupului tău gol.

Și la mine-i iarnă, ninge fără rost,
Ca un viciu alb, ca o dependență
Sunt flămând de tine, cât să mai țin post?
Ninge a desfrâu, a inconștiență.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș